نیم نگاه

شاعر کلیمی: مادرم حسین بلند شدن «یا علی» می‌گوید

النالویان، شاعر و پژوهشگر کلیمی گفت: مادرم زانو درد دارد. او هرگاه دست بر زانویم می‌گذارد تا بلند شود، می‌گوید «یا علی» و از او کمک می‌گیرد.

در ابتدای برنامه، حجت‌الاسلام محمدرضا زائری، دبیر همایش بین‌المللی یاران غدیر ضمن گرامیداشت عید مباهله گفت: مباهله در حضار گفت: شاید بتوان ادعا کرد در تاریخ در حق هیچ‌کس چون امام علی(ع) مدح و ستایش نشده است. از مسیحیانی که در مباهله عظمت و منزلت او را درک کردند گرفته تا آنانی که به گفته ابن‌بطوطه، جهانگرد بزرگ اسلام در کلیسایی تمثال امیرالمؤمنین را کشیده بودند و او را به عنوان خانواده سالم تشکیل می‌دهد، علی تن‌پرور نیست، بلکه روح‌پرور است، علی نان بر سر سفره می‌گذارد، علی این‌گونه است. وی افزود: هر یک از ما انسان‌ها «مراده»هایی را دوست می‌دارد و بدان‌ها عشق می‌ورزد. محمد، موسی، داوود، مسیح، حسین، زهرا، مریم و... اما نکته مهم این است که آن‌ها را برای حاجت‌خواهی نخواهیم، بلکه به آنان عشق ورزیم به خاطر خودشان. علی اگر «وصی» و «ولی» هم نبود، همان نیک بزرگ‌ترین قدیس الهی تعظیم می‌کردند.

■ **جلوه‌ای از ارادت کلیمیان به امام علی(ع)**

در این همایش، النالویان، مدرس، پژوهشگر دین و از اعضای ادبی جامعه کلیمیان در مورد عظمت حضرت علی(ع) گفت: در تورات و زبور آمده: «و بدانید که خدا مرد صالح را برای خود برگزید» و این صالح بودن، صفت امام علی(ع) را ثبت. علی بودن شام خوابیدند! اینجا بود که سوره «هل اتی» نازل شد. اگر کسی بگوید این کار از نظر پیغمبر(ص) و آل پیغمبر(ع) که ایثار و گذشت جزو ذات آن‌هاست، کوچک است پس چرا باید سوره‌ای برای آن نازل شود؟ قرآن در جواب‌ش می‌فرماید کار زهرا(س) برای خدا بود، نه برای آنکه کسی او را تشکر کند و بارک الله بگوید و کار فقط و فقط برای خدا بود.

دقت در کارهای عده‌ای از بزرگان نشان می‌دهد یک کار کوچک، آن را به مقام بلندی رسانده است. «سید شفتی» یکی از علمای بزرگ بود که در اصفهان مسجدی به‌نام «مسجد سید» ساخت که از پر برکت‌ترین مساجد اصفهان و یک امامزاده به تمام معنی است که مردم برای گرفتن حاجت به او مراجعه می‌کنند و حاجت می‌گیرند. به گفته او خدا این مقام را به خاطر یک سگ به او داده است. او گفته است: «طلبه بودم و درس می‌خواندم، دو سه روزی بود که غذایی نداشتم و با بخور و نمیر زندگی می‌کردم، یک روز صبح مجبور شدم از هم اتاقی‌ام پولی قرض بگیرم و صبحانه‌ای تهیه کنم. رفتم و مقداری کله پاچه و نان گرفتم و خیلی دلم می‌خواست آن غذا بخورم. هنگام برگشت در راه سگی را دیدم که دو بسته بچه‌اش پستان‌هایش را می‌مکیدند و او از فرط گرسنگی تشر نداشت. دلم سوخت... نان‌ها را در ظرف آبگوشت ریختم و جلو سگ گذاشتم. سگ همه را خورد، بعد ظرف را تطهیر کردم و به صاحبش دادم». سید در امامت حسین(ع) می‌دانیم.

■ **عرفای هندی در مدح و منقبت مولا علی شعر می‌سرودند**

در ادامه این برنامه، اخلاق آهن، شاعر و ادیب هندوستانی ضمن گرامیداشت ایام غدیر و مباهله گفت: طی هزار سال گذشته در شبه‌قاره هند شاعران زیادی در مدح امام علی(ع) شعر سروده‌اند. مدیحه‌سرایی در مورد امیرالمؤمنین بودنش کفایت می‌کرد تا آدمی او را دوست داشته باشد. لاویان ادامه داد: ما کلیمیان کاشان، ارادتمان به اهل‌بیت پیامبر دارای سابقه و آمیخته به عشق و علاقه است. مادرم زانو درد دارد. او هرگاه دست بر زانوی می‌گذارد تا بلند شود، می‌گوید «یا علی» و از او کمک می‌گیرد. ما در عاشورا و دهه محرم هیچ‌گاه لباس روشن نمی‌پوشیم یا مراسم عروسی و جشن نمی‌گیریم و همچون شیعیان، آن ایام را زمانی برای بزرگداشت شهادت امام حسین(ع) می‌دانیم.

■ **عرفای هندی مدح و منقبت مولا علی شعر می‌سرودند**

در ادامه این برنامه، اخلاق آهن، شاعر و ادیب هندوستانی ضمن گرامیداشت ایام غدیر و مباهله گفت: طی هزار سال گذشته در شبه‌قاره هند شاعران زیادی در مدح امام علی(ع) شعر سروده‌اند. مدیحه‌سرایی در مورد امیرالمؤمنین بودنش کفایت می‌کرد تا آدمی او را دوست داشته باشد. لاویان ادامه داد: ما کلیمیان کاشان، ارادتمان به اهل‌بیت پیامبر دارای سابقه و آمیخته به عشق و علاقه است. مادرم زانو درد دارد. او هرگاه دست بر زانوی می‌گذارد تا بلند شود، می‌گوید «یا علی» و از او کمک می‌گیرد. ما در عاشورا و دهه محرم هیچ‌گاه لباس روشن نمی‌پوشیم یا مراسم عروسی و جشن نمی‌گیریم و همچون شیعیان، آن ایام را زمانی برای بزرگداشت شهادت امام حسین(ع) می‌دانیم.

■ **عرفای هندی در مدح و منقبت مولا علی شعر می‌سرودند**

در ادامه این برنامه، اخلاق آهن، شاعر و ادیب هندوستانی ضمن گرامیداشت ایام غدیر و مباهله گفت: طی هزار سال گذشته در شبه‌قاره هند شاعران زیادی در مدح امام علی(ع) شعر سروده‌اند. مدیحه‌سرایی در مورد امیرالمؤمنین و اهل‌بیت(ع) او، بیش از هر جا در مراکز ادبیات فارسی نظیر دهلی، حیدرآباد، عظیم‌آباد و... رواج داشت. وی افزود: بسیاری از این اشعار که در مدح امام علی(ع) گفته شده، در قوالی‌ها و مجالس عرفا برای مراسم «سماع» خوانده می‌شود. بسیاری از عرفای هندی در مدح و منقبت مولا علی شعر سروده‌اند که از معروف‌ترین آنان می‌توان به «یوعلی شاه‌قلندر» و «امیر خسرو دهلوی» اشاره کرد. امیرخسرو، شاعر و موسیقیدان معروف هندی است که در یک منظومه ماجرای غدیر و حدیث «من کنت مولاه» را در قالب شعر درآورده است. همچنین، او در یک شعر بلند، از خصائص و فضائل مخصوص امیرالمؤمنین را فهرست‌وار بیان کرده است. این ادیب هندی اشاره کرد: با ایجاد زبان‌های جدید هندی، مثل اردو و پنجابی، سنت شعرسرایی در مدح امام‌علی ادامه داشت و معروف‌ترین شعرای معاصر که در قرن بیستم می‌زیست، اقبال لاهوری بود.

ادامه می‌گوید: «چند روزی نگذشته بود که از شفت گیلان خبر آمد فلان حاجی مرد و (با وصیت) ثلث مال خود را به تو داد. پیش شخص حساب کردم، دیدم این وصیت در همان صبحی که نان و آبگوشت را به سگ داده بودم صورت گرفته است». اگر دنیا و آخرت را می‌خواهید، به کارهایتان رنگ خدایی بدهید.

موعظه
آیت‌الله مظاهری

دنیا و آخرت می‌خواهید، به کارهایتان رنگ خدایی بدهید

حضرت زهرا(س) روزه بودند؛ علی(ع)، حسن(ع) و حسین(ع) و پیامبر اکرم(ص) هم روزه بودند و افطار میهمان ایشان. هنگام افطار نان جویی پیش نداشتند که زهرای مرضیه(س) به دست میارکشان جو را آسیاب کرده و فطیری ساخته و بر سفره افطار آورده بودند. در این موقعیت، گدایی به در خانه آمد. حضرت زهرا(س) افطار خود و دیگران را به گدا دادند. بار دوم حضرت زهرا(س) نانی تهیه کردند که این‌بار تنه یتیمی آمد و ایشان غذای خود و دیگران را به او دادند. در مرتبه سوم اسیری آمد و حضرت سومین و آخرین غذا را به او دادند و چون دیگر چیزی در خانه برای خوردن نبود، با آب افطار کردند و فقط برای خدا بود.

خداوند عز وجل کسی را که در میان جمع، بدون نام‌آوری شوخی کند، دوست دارد.

نشست خبری

تأکید سخنگوی شورای سیاست‌گذاری ائمه جمعه بر حریت امامان جمعه

خطبه‌ی متمرکز و ملی در خصوص خطبه‌ها نداریم

سخنگوی شورای سیاست‌گذاری ائمه جمعه کشور در نشست خبری در آستانه روز «نمازجمعه» گفت: خطبه‌ی مشترک از یک نقطه واحد برای همه صورت نمی‌گیرد و ائمه جمعه با حریت کامل تحلیل و نقد خود را به یک مسئول یا موضوع و مسئله، ابراز می‌کنند.

وی درباره احتمال تغییرات در میان ائمه جمعه گفت: از سال ۱۳۹۶ تا به امروز ۲۲۶ انتصاب صورت گرفته به عبارتی این تعداد طلبه و روحانی وارد نهاد امام جمعه شده‌اند؛ میانگین سنی این ورودی‌های جدید ۴۰ سال است که همین، متوسط سن ائمه جمعه سراسر کشور را به ۴۹٫۲ سال رسانده است.

وی در پاسخ به پرسشی درباره آثار و نتیجه مطالبه‌گری ائمه جمعه و میزان تأثیرگذاری این مطالبه‌گری‌ها گفت: مطالبه‌گری امام جمعه بیان سخن و درد مردم از تریبون نماز جمعه است و مردم احساس می‌کنند حرف و خواسته آن‌ها شنیده شده و بلند گفته می‌شود و خود همین گام اول بسیار مؤثر است.

نوری ابراز کرد: اینکه مطالبه‌گری به صورت مصداقی در مورد یک شخص مطرح شود را توصیه نمی‌کنیم. ائمه جمعه در شورای فرهنگ عمومی استان‌ها به عنوان رئیس حضور دارند و عضو حدود ۱۴ شورا هستند و می‌توانند در فرایندهای اداری و سازمانی پیگیر مطالبات مردمی باشند. توصیه رهبر معظم انقلاب به ائمه جمعه این بود که از مبادی قانونی و فرایندهای اداری پیگیر امور مردم باشید، مسئول مرتبط را دعوت و به او یادآوری کنید، احیاناً اگر این مسیر به نتیجه نرسید، در آخر امر به خطبه‌ها برسد و این مطالبه را عمومی کنید تا مسئول مربوط، به همکاری و همراهی مبادرت ورزد و البته ممکن است عکس این هم اتفاق بیفتد.

■ **مطالبه‌گری مصداقی در مورد اشخاص را توصیه نمی‌کنیم**

■ **ارسال متن واحد به ائمه جمعه برای خطبه یک ادعای دروغ است**

نوری درباره توجیه شدن برخی ائمه جمعه از سوی شورای سیاست‌گذاری ائمه جمعه که گاه سخنان هزینه‌ساز و حاشیه‌ای مطرح می‌کنند، گفت: یک ادعای خلاف درباره شورای سیاست‌گذاری مطرح می‌شد که متن واحدی به ائمه جمعه برای خطبه ارسال می‌کند، اما از طرفی این مسئله مطرح می‌شود که چرا شورای سیاست‌گذاری در مقابل برخی سخنان ائمه جمعه کاری نمی‌کند و این دو ادعا متناقض است. این نشان می‌دهد ائمه جمعه کاملاً اختیار دارند و در جایگاه خطیب و امام جمعه، خودشان متن سخنان را تنظیم و تحلیل و ارائه می‌کنند و باید پاسخگوی تمام سخنان خود باشند.

وی تأکید کرد: بنابراین یک خط‌دهی مشترک از یک نقطه و احد برای همه صورت نمی‌گیرد و ائمه جمعه با حریت کامل تحلیل و نقد خود را درباره یک مسئول یا موضوع و مسئله ابراز می‌کنند. حتی در خطبه‌های اول، امام جمعه به‌عنوان یک مجتهد دینی تحلیل خود را از یک فرع فقهی یا مسئله اخلاقی ارائه می‌دهد، بنابراین شوراهیچ خط‌دهی متمرکز و ملی در خصوص خطبه‌ها ندارد.

نوری یادآور شد: بر این اساس، ائمه جمعه هم در خصوص ارائه‌ها و برداشت‌های دینی و فقهی و همین‌طور نظرات سیاسی باید پاسخگو باشند. بعضی مواقع ضریب‌های رسانه‌ای و نوع انعکاس، این برداشت را ایجاد می‌کند که سخن یک امام جمعه حاشیه‌سازی کرده و البته در برخی مواقع خود امام جمعه درباره یک بخش از خود یا مثلاً ارائه آمار اشتباه عذرخواهی کرده است. ما هم به عنوان نقطه ستادی نمی‌توانیم بی‌تفاوت باشیم رصد و ارزیابی‌های لازم را انجام می‌دهیم و اگر لازم باشد تذکر و تغییراتی انجام می‌دهیم.

■ **دلیل اقبال نداشتن به سرود پس از دهه ۷۰**

چرا از دهه ۷۰ به بعد دیگر اقبالی به سرود نبود؟ به نظرم به استفاده بیش از اندازه و غلط و بی‌کیفیت از سرود برمی‌گردد که موجب شد مقداری دلزدگی و خستگی ایجاد شود. پس از پرسشگری که در این دوره اتفاق افتاد دوباره آن مدل دارد برمی‌گردد و خواسته خودش را نشان می‌دهد. خلائی ایجاد شده که دارد جای آن را دوباره پر می‌کند. من فکر می‌کنم چندین سالی این وضعیت را خواهیم داشت.

برش گفت‌وگو

حمید شاهنگیان، پیشکسوت سرود انقلاب معتقد است سرود پس از دو دهه فترت دوباره در حال اوج گرفتن است

فصل سبز سرود انقلاب

زمانی من سرودی برای انقلاب ساخته بودم که در آن می‌گفت جسم و جان من از تو دفاع می‌کند و روزها و شب‌ها نمی‌خوابم و تو را پاس می‌دارم. آن روز نیاز به چنین سرودی بود، ولی امروز دیگر به چنین سرودی نیازی نیست. امروز اگر جنگ هست، جنگ فرهنگی و اقتصادی است و ما باید بتوانیم از محمل سرود برای تربیت فرزندانمان و نسل‌های امروز استفاده کنیم.

گوینده

نمی‌توان از سرود انقلاب سخن گفت و از حمید شاهنگیان یاد نکرد. وی سازنده سرود «خمینی ای امام»، یکی از ماندگارترین سرودهای انقلاب اسلامی است. پیام اخیر رهبر انقلاب خطاب به فعالان حوزه سرود و ذکر ظرفیت‌های هنری و فرهنگی سرود و سرآمدی کشور در این زمینه سبب دسته رسانه KHAMENEI.IR به گفت‌وگو با این پیشکسوت موسیقی و سرود انقلاب اسلامی بپردازد. آقای شاهنگیان عقیده دارد سرود پس از دو دهه فترت دوباره در حال اوج است و وقت حمایت از آن فرا رسیده است.

■ **از همان دهه ۶۰ شروع کنیم. سرود در آن فضا به‌عنوان یک گونه از سبک‌های هنری چه نقشی در جامعه داشت که این‌قدر مورد استقبال و رجوع و در افکار عمومی تأثیرگذار بود؟**

سرود در آن ایام یک نوع مدرن و تازه‌ای از گفتمان موسیقایی بود که چون نسبتاً جدید هم بود، استقبال بیشتری از آن در آن زمان می‌شد. ببینید در طول هر ۳۰۴۰ سال چیزی به‌عنوان سبک رایج برمی‌گردد. دلیلش هم این است که هر موقع جامعه از وضعیت موجود کمی خسته می‌شود، به چیز جدیدی استقبال نشان می‌دهد. به نظر من در مورد سرود هم همین اتفاق افتاد. مضاف بر اینکه زمانی سرود خودش را نشان داد و بروز کرد و قدری عمومی شد که جامعه ما با یکدلی واقعاً بی‌نظیری در جهت اهداف الهی و آسمانی و قابل دسترس در حرکت بود. سرود آمد و مرکبی برای سوارشدن افکار مردم روی آن شد و به‌سمت جلو حرکت کرد. خب، در دهه اول انقلاب مردم در همه زمینه‌ها نگاه انقلابی داشتند، این نگاه جدید، آدم جدید تربیت کرده و تفکرات و حرکت‌های جدید ایجاد نمود. سرود هم در همین بستر آرمیده بود و با آن جریان آمد اما چرا از دهه ۷۰ به بعد دیگر از سرود اقبال نشد؟ به نظرم به استفاده بیش از اندازه و غلط و بی‌کیفیت از سرود برمی‌گردد که موجب شد مقداری دلزدگی و خستگی ایجاد شود. پس از پرسشگری که در این دوره اتفاق افتاد دوباره آن مدل دارد برمی‌گردد و خواسته خودش را نشان می‌دهد. خلائی ایجاد شده که دارد جای آن را دوباره پر می‌کند. من فکر می‌کنم چندین سالی این وضعیت را خواهیم داشت.

■ **با توجه به شرایط فکری و فرهنگی و رسانه‌ای امروز، سرود چه ملاحظات و اقتضائاتی را چه در شعر، چه در موسیقی و چه در آهنگ باید مدنظر قرار دهد تا دوباره بتواند در کنار بقیه هنرهای رسانه و فرهنگی مؤثر باشد؟**

به نظر من امروز زمانیش رسیده است؛ یعنی دوباره آن زمانی رسیده که همان نوع موسیقی محبوبیت پیدا کرده و الان گروه‌های زیادی از جوانان و نوجوانان دست‌به‌کار شده‌اند و عده‌ای جای آن را دوباره پر می‌کنند. من فکر می‌کنم چندین سالی این وضعیت را خواهیم داشت.

اما اگر مسئله جلوگیری هنرمندانه از تکرار مکررات باز رها شود و هر مجموعه‌ای سرخود یک سری کار انجام دهد - که ممکن است بعضی از آن‌ها هم خوب شود- باز آن خستگی را در جامعه ایجاد می‌کند. اگر هوشمندانه از این فرصت به‌وجود آمده استفاده شود و بتوانیم از این علاقه‌ای که نوجوان‌ها و جوان‌ها دارند به‌خوبی استفاده کنیم، هنرمندان بزرگی در آینده از میان آن‌ها برای ما پدید می‌آید. خیلی از هنرمندانی که الان ۵۰-۴۰ سالشان است و آدم‌های مشهور و معروف و بزرگی در آهنگ‌سازی، تنظیم و ارکست هستند و حتی در ایران هم نیستند، به من می‌گویند ما موسیقی را با تو شروع کردیم؛ چون اول از سرود و گروه سرودها خوشمان آمد و بعد یواش‌یواش در کار هم دارم و فکر می‌کنم این موجی‌ها از سوی ضدانقلاب دارد در این وادی پا می‌گذارد قطعاً از بینشان خوشبختانه آدم‌های خیلی روی فضیه هنر، شعر و موسیقی اشراف دارند، با وجود چنین رهبری کار ما در این زمینه خیلی آسان‌تر است. این نگاه فوق‌العاده آماده و حاصل از فهمی که در آقا هست به اضافه شمّ هنری و استعداد موسیقایی و شاعری که در ایشان وجود دارد واقعاً می‌تواند در زمینه موسیقی و سرود فصل‌الخطاب باشد. با وجود اینکه ایشان رهبر مذهبی و سیاسی هستند، ولی حرف‌هایی که درباره موسیقی می‌زنند به‌شدت حرف‌های درستی است. توجهی که ایشان به این موضوع کردند، توجهی است که ما از روز اول انقلاب و از روز اولی که در این مسیر حضور داشتیم با همین نگاه حرکت می‌کردیم. متأسفانه یک دوره‌ای که الان هم در همان دوره هستیم اصلاً ارزش‌های شعر و موسیقایی فراموش شد.

زمانی صدای خواننده صداوسیمای ما محدودیت داشت و نمی‌گذاشت هر شعری پخش شود، ولی الان در تبلیغات تلویزیونی که پخش می‌شود، نگاه کنید چه چیزهایی پخش می‌شود! تلویزیون هیچ عکس‌العملی نشان نمی‌دهد! اما در مقابل، آقا می‌گویند باید از ادبیات فارسی به بهترین شکل در سرود استفاده کنیم تا بهترین کلام، بهترین اشعار، بهترین آهنگ‌سازها و بهترین خواننده‌ها از آن کار تولید کنند. ما در این زمینه پیرو رفتار صحیح حضرت آقا نیستیم! عده‌ای فقط پیرو پول‌اند؛ چون آگهی‌ها پول دارد و به همین راحتی آگهی‌ها چندین بار در هفته پخش می‌شود. به هر حال، خوشحالم که آقا این فرمایش را در مورد سرود داشته‌اند.

■ **بخشی از پیامی که رهبر انقلاب خطاب به فعالان حوزه سرود داشت، توصیه به ترکیب زبده شعر و سرود و آهنگ به‌عنوان ملاحظات فنی است. قدری درباره این استانداردها صحبت کنید و اینکه این معیارها در ترکیب با همدیگر باید چه سطحی از کیفیت را داشته باشند؟**

خوشبختانه آقا که موجب رونق فضیه هنر، شعر و موسیقی شدند و دست‌اندرکاران هم تولید چنین محصولاتی موفق شوند.

■ **موضوع دیگری که در پیام اخیر رهبر انقلاب به فعالان حوزه سرود وجود داشت، استفاده از محتوای ملی در کنار محتوای مذهبی برای استفاده در این گونه آثار هنری و فرهنگی است که نباید از آن غفلت کرد.**

بله، شوق و اشتیاق و حساسیت مردم به میهن یک موضوع مهم و یک فرصت است. پهلوی در ایران بذر تجزیه‌طلبی و جدایی اقوام را کاشت، پهلوی دوم وقتی داشت از ایران فرار می‌کرد، می‌گفت من بروم ایران می‌شود ایرانستان! به همین دلیل هم الان حرف یان عربیسم، پان‌ترکیسم و پان‌کردیسم از سوی ضدانقلاب مطرح می‌شود. ایران، ایران است. تمام اقوام ایرانی باید به قضیه ملی نگاه کنند.

■ **از کار بازنشسته شدم اما از خدمتی آقا «نه»نه؛!**

غلامی در بخش دیگری از سخنانش می‌افزاید: نام خانوادگی من «غلامی» است و افتخارم این است که غلام بارگاه مطهر امام هشتم(ع) هستم. من از نظر اداری بازنشسته شدم ولی توفیق خدمت به زائران امام رضا(ع) را خداوند همچنان به من عنایت کرده است. از آقا امام هشتم(ع) ممنونم که هفته‌ای یک بار یا لباس خادمی می‌توانم مشرف شوم. وی ادامه می‌دهد: کار اداری در آستان قدس بازنشستگی دارد، اما خدمت به امام رضا(ع) هیچ‌وقت بازنشستگی ندارد. اگر توفیقش را داشته باشیم در همه جا حتی خارج از حرم مطهر نیز می‌توانیم خادم امام رضا(ع) باشیم.

این بازنشسته حرم مطهر رضوی یادآور می‌شود: تمام زندگی‌ام را مدیون لطف و کرامت امام رئوف(ع) هستم و ریزه‌خواری این امام کریم، افتخار دنیا و آخرت است که خداوند به امثال من و دیگر کارکنان آستان قدس رضوی عنایت کرده است.

■ **درخواست از امام رضا(ع) در مسیر مدرسه**

حسینعلی مستأجر، ۵۴ ساله اصالتاً اهل شهرستان زابل از استان سیستان و بلوچستان است. در نخستین روز از آخرین ماه فصل پاییز سال گذشته یعنی اول آذر سال ۱۴۰۰ با سمت متصدی رواق‌های ویژه برادران حرم مطهر امام رضا(ع) به اقتدار بازنشستگی از آستان قدس رضوی نائل می‌شود. مطابق گفته‌هایش، تحصیلات ابتدایی تا دبیرستان را در مشهد گذرانده و در آن دوران، گویا یکی از کارکنان آستان قدس در نزدیکی منزل پدری وی سکونت داشته است و او در طول هفته و هنگام رفتن در مسیر مدرسه، چندین مرتبه این کارمند آستان قدس رضوی را با لباس خدمت مطهر می‌دیده است و از همان دوران از امام رضا(ع) خواسته بود تا کمک کننده آنها و هم خادم حرم و کارمند آستان قدس رضوی شود.

مستأجر ادامه می‌دهد: پس از گرفتن دیپلم دبیرستان و حین انجام خدمت سربازی به عنوان سرباز مطهر، یک روز متوجه شدم آستان قدس رضوی برای اطلاع عموم، آگهی استخدام داده است و من هم پس از تکمیل آگهی آن و شرکت در آزمون استخدامی، انجام مراحل اداری و گزینش و پس از اتمام خدمت سربازی با لطف خداوند و عنایت امام رضا(ع) در سال ۱۳۷۲ به استخدام حرم مطهر رضوی درآمدم و به آرزوی دوران نوجوانی‌ام رسیدم.

وی درباره کار کردن در مجموعه منتسب به امام هشتم(ع) می‌گوید: لذت کار کردن برای امام رضا(ع) را نمی‌توان با زبان و قلم بیان کرد. باید خود انسان از روی عشق و علاقه به ساحت مقدس حضرت رضا(ع) این لذت شیرین را در عمق وجود درک کند. مستأجر یادآور می‌شود: هر روز که ساعت کار اداری‌ام در حرم مطهر تمام می‌شد پیش از خروج از حرم مطهر و سوار شدن به سرویس برگشت به منزل، جلو در خروجی و گیت بازرسی حرم می‌ایستادم و خاضعانه از حضرت رضا(ع) می‌خواستم تا برای فردای آن روز هم توفیق خدمتی بیشتر را به من و همکارانم عنایت کند. یعنی هر روز برای روز بعد، از امام هشتم(ع) توفیق خدمت را درخواست می‌کردم.

وی درباره آخرین روز خدمت در حرم مطهر امام رضا(ع) نیز می‌گوید: آخرین روز خدمت اداری من در حرم مطهر فرارسید. بادم‌هست که در آن روز، همسر و فرزندانم به حرم آمده بودند. هنگام خروج از صحن حرم و در مسیر رفتن به منزل تا رسیدن به منزل همچنان اشک می‌ریختم و از امام هشتم(ع) تقاضا می‌کردم که خدمت ناچیز من را در طول ۳۰ سال خدمت در حرم به فضل و عنایت خودشان قبول کنند. راستش را بخواهید به حضرت رضا(ع) گفتم دوست ندارم به این زودی‌ها از حرم مطهر بازنشسته شوم. ولی حضرت لطف کردند و یک هدیه معنوی هم به من دادند و آن توفیق برای دریافت کشیک کفشداری حرم مطهر بود که مراحل اداری آن در حال انجام است.

■ **کار کردن برای امام رضا(ع) «کارمزدی» است نه روزمزدی!**

وی با بیان اینکه همه خادمان و کارکنان آستان قدس رضوی باید قدر لحظات حضور در حرم مطهر و مجموعه این نهاد مقدس را بدانند، اظهار می‌دارد: به عنوان یک بازنشسته از مجموعه آستان قدس رضوی خدمت همه خادمان و کارکنان این نهاد مقدس عرض می‌کنم که ناظر واقعی بر کار همه ما در این دستگاه مقدس، خود حضرت رضا(ع) هستند و ایشان صاحبکار واقعی است و برای امام هشتم(ع) باید کارمزدی کار کرد نه روزمزدی.

نیم نگاه

امام رضا(ع) بهترین کارفرمای دنیاست

گفت‌وگو با شماری از بازنشستگان آستان قدس رضوی به مناسبت روز تکریم بازنشستگان

محمدحسین مروج | به بهانه ۲۵ ماه ذی‌الحجه که در تقویم تاریخ رسمی کشور به عنوان «روز خانواده و تکریم بازنشستگان» نام‌گذاری شده است به سراغ چند نفر از بازنشستگان آستان قدس رضوی رفتیم و از احساساتشان درباره خدمت در این تشکیلات مقدس و منسوب به امام مهربانی‌ها پرسیدیم.

■ **امام رضا(ع) بهترین «کارفرما» و «صاحبکار» دنیاست**

«حسن حجتی» ۳ماه‌ه در اواخر سال گذشته به افتخار بازنشستگی از آستان قدس رضوی نائل شده است. آخرین سمتی که در این دستگاه داشته، معاون اداره کارگزینی آستان قدس رضوی بوده است.

وی درباره کار کردن در مجموعه منتسب به امام هشتم(ع) به خبرنگار ما می‌گوید: کار کردن برای امام رضا(ع) باید دلی باشد. از روی عشق و علاقه باید برای رضای خدا کار کرد. البته از نظر سازمانی و اداری، هر نهاد و اداره و سازمانی شرایط، قوانین و مقرراتی دارد که باید همه کارکنان آن رعایت کنند، اما در مجموعه آستان قدس رضوی علاوه بر این‌ها باید با عشق و علاقه برای دستگاه امام رضا(ع) کار و خدمت کرد. در آستان قدس رضوی، صاحبکار و کارفرما خود امام رضا(ع) است و ایشان بهترین صاحبکار و کارفرمای دنیاست. حجتی در بخش دیگری از سخنانش می‌گوید: همه انسان‌ها پس از خداوند، ریزه‌خوار سفره بابرکت حضرات معصومین(ع) هستند. در آموزه‌های دینی و اسلامی داریم که رزاق خداست، ولی ائمه اطهار(ع) واسطه رزق هستند. بنابراین الان هم که بازنشسته شده‌ام هم خودرا ریزه‌خوار سفره بابرکت امام رئوف(ع) می‌دانم. وی می‌افزاید: از روز اول که در این دستگاه مبارک استخدام شدم، همیشه توجه داشتم که رزق و روزی ما را خداوند به برکت امام هشتم(ع) می‌دهد. پول و درآمدی که کسب می‌کردم، شاید در مقایسه با خیلی از افراد در سازمان‌ها و یا ادارهای دیگر کمتر بود، ولی لطف، برکت و تبرک خاصی داشت. به جوانان و کارکنان آستان قدس رضوی نیز برادرانه سفارش می‌کنم با نیت خالص و برای خشنودی خدا و امام رضا(ع) کار کنند و جوری نباشد که هنگام بازنشستگی، افسوس این را بخورند که ای کاش بیشتر و بهتر در این دستگاه خدمت می‌کردند.

■ **۳۰ سال در «بهشت» خدمت کردم**

از چند ماه پیش از بازنشستگی، دلم گرفته بود، احساس عجیبی داشتم. من ۳۰ سال در این قطعه از بهشت خدمت کرده‌ام، با خودم فکر می‌کردم که در مدت کار کردن در مجموعه حرم مطهر و آستان قدس رضوی چگونه برای امام رضا(ع) خدمت کرده‌ام؟... تا اینکه ۲۶ اسفند سال قبل فرارسید. حکم بازنشستگی را به دستم دادند. وقتی داشتم از حرم خارج می‌شدم، نگاهی به گنبد مطهر کردم و گفتم: «... ز آستان رضایم خدا جدا نکند».

این‌ها بخشی از سخنان «محمدغلامی گل‌خطمی» است. وی در اواخر اسفند سال گذشته و در ۵۳ سالگی با سمت رئیس بخش امانات و وسایل حرم مطهر رضوی بازنشسته شده است. مطابق گفته‌هایش با دعای پدر و مادرش و لطف امام رضا(ع) در دستگاه آستان قدس رضوی استخدام شده است. غلامی ادامه می‌دهد: من پیش از ورود به آستان قدس رضوی در آزمون استخدامی چند سازمان دیگر مانند بانک ملت، نهضت سوادآموزی و... نیز قبول شده بودم، اما لطف حضرت رضا(ع) شامل حالم شد و در این نهاد مقدس استخدام شدم. وی درباره دوران خدمتش در حرم مطهر امام هشتم(ع) می‌گوید: همیشه به دوستان تازه‌وارد به مجموعه حرم مطهر می‌گفتم فرصت و قدر لحظات و سال‌های عمر خود را بدانند و اینکه در قطعه‌ای از بهشت دارند خدمت می‌کنند.

■ **از کار بازنشسته شدم اما از خدمتی آقا «نه»نه؛!**

غلامی در بخش دیگری از سخنانش می‌افزاید: نام خانوادگی من «غلامی» است و افتخارم این است که غلام بارگاه مطهر امام هشتم(ع) هستم. من از نظر اداری بازنشسته شدم ولی توفیق خدمت به زائران امام رضا(ع) را خداوند همچنان به من عنایت کرده است. از آقا امام هشتم(ع) ممنونم که هفته‌ای یک بار یا لباس خادمی می‌توانم مشرف شوم. وی ادامه می‌دهد: کار اداری در آستان قدس بازنشستگی دارد، اما خدمت به امام رضا(ع) هیچ‌وقت بازنشستگی ندارد. اگر توفیقش را داشته باشیم در همه جا حتی خارج از حرم مطهر نیز می‌توانیم خادم امام رضا(ع) باشیم.

این بازنشسته حرم مطهر رضوی یادآور می‌شود: تمام زندگی‌ام را مدیون لطف و کرامت امام رئوف(ع) هستم و ریزه‌خواری این امام کریم، افتخار دنیا و آخرت است که خداوند به امثال من و دیگر کارکنان آستان قدس رضوی عنایت کرده است.

■ **درخواست از امام رضا(ع) در مسیر مدرسه**

حسینعلی مستأجر، ۵۴ ساله اصالتاً اهل شهرستان زابل از استان سیستان و بلوچستان است. در نخستین روز از آخرین ماه فصل پاییز سال گذشته یعنی اول آذر سال ۱۴۰۰ با سمت متصدی رواق‌های ویژه برادران حرم مطهر امام رضا(ع) به اقتدار بازنشستگی از آستان قدس رضوی نائل می‌شود. مطابق گفته‌هایش، تحصیلات ابتدایی تا دبیرستان را در مشهد گذرانده و در آن دوران، گویا یکی از کارکنان آستان قدس در نزدیکی منزل پدری وی سکونت داشته است و او در طول هفته و هنگام رفتن در مسیر مدرسه، چندین مرتبه این کارمند آستان قدس رضوی را با لباس خدمت مطهر می‌دیده است و از همان دوران از امام رضا(ع) خواسته بود تا کمک کننده آنها و هم خادم حرم و کارمند آستان قدس رضوی شود.

مستأجر ادامه می‌دهد: پس از گرفتن دیپلم دبیرستان و حین انجام خدمت سربازی به عنوان سرباز مطهر، یک روز متوجه شدم آستان قدس رضوی برای اطلاع عموم، آگهی استخدام داده است و من هم پس از تکمیل آگهی آن و شرکت در آزمون استخدامی، انجام مراحل اداری و گزینش و پس از اتمام خدمت سربازی با لطف خداوند و عنایت امام رضا(ع) در سال ۱۳۷۲ به استخدام حرم مطهر رضوی درآمدم و به آرزوی دوران نوجوانی‌ام رسیدم.

وی درباره کار کردن در مجموعه منتسب به امام هشتم(ع) می‌گوید: لذت کار کردن برای امام رضا(ع) را نمی‌توان با زبان و قلم بیان کرد. باید خود انسان از روی عشق و علاقه به ساحت مقدس حضرت رضا(ع) این لذت شیرین را در عمق وجود درک کند. مستأجر یادآور می‌شود: هر روز که ساعت کار اداری‌ام در حرم مطهر تمام می‌شد پیش از خروج از حرم مطهر و سوار شدن به سرویس برگشت به منزل، جلو در خروجی و گیت بازرسی حرم می‌ایستادم و خاضعانه از حضرت رضا(ع) می‌خواستم تا برای فردای آن روز هم توفیق خدمتی بیشتر را به من و همکارانم عنایت کند. یعنی هر روز برای روز بعد، از امام هشتم(ع) توفیق خدمت را درخواست می‌کردم.

وی درباره آخرین روز خدمت در حرم مطهر امام رضا(ع) نیز می‌گوید: آخرین روز خدمت اداری من در حرم مطهر فرارسید. بادم‌هست که در آن روز، همسر و فرزندانم به حرم آمده بودند. هنگام خروج از صحن حرم و در مسیر رفتن به منزل تا رسیدن به منزل همچنان اشک می‌ریختم و از امام هشتم(ع) تقاضا می‌کردم که خدمت ناچیز من را در طول ۳۰ سال خدمت در حرم به فضل و عنایت خودشان قبول کنند. راستش را بخواهید به حضرت رضا(ع) گفتم دوست ندارم به این زودی‌ها از حرم مطهر بازنشسته شوم. ولی حضرت لطف کردند و یک هدیه معنوی هم به من دادند و آن توفیق برای دریافت کشیک کفشداری حرم مطهر بود که مراحل اداری آن در حال انجام است.

■ **کار کردن برای امام رضا(ع) «کارمزدی» است نه روزمزدی!**

وی با بیان اینکه همه خادمان و کارکنان آستان قدس رضوی باید قدر لحظات حضور در حرم مطه